

Pieni logiikkatesti

Testataanpa vapaan tahdon ja sidotun ratkaisuvallan oppeja pienen logiikkatestin avulla. Jumalan sana on aina loogista ja ristiriidatonta, mitä pelastuksen oppiin tulee. Siinä ei voi olla ristiriitaisuuksia: jos on, niin Jumalan sana kumoaa itsensä eikä voi olla totta. Nyt Jumalan sana on kuitenkin totta, jos vain tahdomme uskoa siihen, että jumalaton ihminen myötävaikuttaa tahdollaan pelastetuksi tulemiseensa. Tämä koskee kuitenkin vain varttuneita ja ymmärryksen ikään ehtineitä ihmisiä, jotka ymmärtävät kuulemansa sanan ja voivat valita sanan vastaanottamisen tai torjumisen välillä, sanan säilyttämisen ja hylkäämisen välillä.

Logiikkatesti on tämän artikkelin lopussa. Kerron ensin muuta hyödyllistä tietoa, jotka auttavat logiikkatestin ymmärtämisessä ja oikean opin muodostamisessa.

Kaksi vaihtoehtoa

Jokainen uskovainen voi julistaa totuutta. Raamatun ilmoituksesta on totuus löydettävissä kenelle tahansa. Ellei olisi, niin koko uskon järjestelmä olisi typeryyttä, koska se perustuu absoluuttisen Jumalan sanan ilmoitukseen.

Jumalan sanat on julistettu uskon syntymiseksi ja ne ovat ehdottomasti todet sekä ymmärrettävissä tosiksi.

Tässä on yksinkertaisimmillaan kaksi perusnäkemystä vastakkain:

- 1) Ihminen ei voi vaikuttaa mitenkään valituksi tulemiseen.
- 2) Ihminen voi vaikuttaa jotenkin valituksi tulemiseen.

Vain toinen vaihtoehto on oikein ja jomman kumman täytyy olla totta: molemmat eivät voi olla yhtä aikaa väärin. Miten sinä uskot? Kumpi näistä vaihtoehtoista on totta ja kumpi valhetta?

Väittämiä voidaan tietysti täsmentää esimerkiksi näin:

- 1) Kukaan ihminen ei voi vaikuttaa mitenkään valituksi tulemiseen.
- 2) Jotkut ihmiset voivat vaikuttaa jotenkin valituksi tulemiseen.

Tässä otetaan huomioon mm. vauvat, jotka eivät voi vaikuttaa valinnoillaan omaan kohtaloonsa. Jäljelle jää silti se, että jotkut ihmiset voivat vaikuttaa valituksi tulemiseensa tai sitten kukaan ihminen ei voi siihen vaikuttaa. Jos jotkut ihmiset voivat vaikuttaa valituksi tulemiseensa, niin miten he siihen vaikuttavat? Tahdollaan? Valinnoillaan? Ottamalla uskossa vastaan tai torjumalla epäuskossa Jumalan sana? Vai miten? Ollakseen rehellinen, ihmisen täytyy tunnustaa Jumalan sanan totuus, jonka mukaan ihminen päättää sen uskooko vai ei ja ottaako uskossa vastaan Jumalan armon vai ei. Jumala ei sitä valintaa ja päätöstä ihmisen puolesta tee. Jumala ei ota vastaan Jeesusta vaan ihminen, ellei sitten torju Herraa pois luotaan.

Raamatun ilmoittama totuus

Kun Raamatun kaikki jakeet yhdistetään kokonaisuudeksi, niin saadaan oppi, jonka mukaan *Jumala valitsee jumalattomien ihmisten joukosta ne, jotka valitsevat hänet*. Jumala on antanut kutsumilleen ihmisille valinnan vapauden: he voivat ottaa vastaan Herran Jeesuksen tai torjua hänet. Kreikankielen alkuteksti vahvistaa tämän asian. Tässä on suomennettuna kyseinen opetus:

Johanneksen evankeliumi 1:

12 Mutta niin moni kuin otti hänet vastaan, heille hän antoi päätäntävällän tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskoivat Hänen nimeensä,

Tässä on käytetty kreikankielistä sanaa `eksusia`, joka on Novumin sanakirjan mukaan suomeksi: oikeus, valta, voima, valtuus, esivalta. Blue Letter Bible selittää sanan merkityksen näin: <http://www.blueletterbible.org/kjv/Jhn/Jhn001.html#12>

- 1) voima valita
- 2) fyysinen ja henkinen voima
- 3) (etu)oikeuden ja auktoriteetin voima
- 4) hallituksen ja (hallinto)vallan voima

Sanan merkityksen ja Raamatun kokonaisilmoituksen perusteella on oikein kääntää:

"hän antoi valinnan vapauden tulla Jumalan lapsiksi"

Valinnan vapaus on vain niillä, jotka Jumala kutsuu. Muita vapaus ei koske. Ihmisen vastuu Jumalan edessä on aina verrannollinen valoon ja vapauteen. Valo tarkoittaa tietoa Jumalasta ja moraalisäännöistä, mitä Jumala on ihmiselle antanut. Vapaus tarkoittaa vapautta valita valon mukaisella tavalla synnin ja vanhurskauden, epäjumalien ja Jumalan välillä. Vastuu seuraa valoa ja vapautta ollen aina yhtä suuri kuin valo ja vapaus: ei koskaan suurempi tai pienempi. Tällä tavalla Jumala voi tuomita kaikki kansat ja ihmiset oikein, tekemättä vääryyttä toiselle sen vuoksi, ettei tämä ole kuullut esimerkiksi mitään Jeesuksesta tai Raamatun kirjoituksista. Jumala ei tuomitse sellaista epäuskon tähden Jeesusta kohtaan vaan tekojen mukaan, miten ihminen on valinnut vanhurskauden ja synnin välillä: kumpaa hän on antautunut palvelemaan. Room.6:16

Sanaa kuulemattoman pakanan uskon kohteena voi olla Jumala, joka on ilmoittanut itsensä luonnossa tai muulla tavalla, unessa tai näyssä, mutta ei Raamatun ilmoittama Jumalan Poika ja syntien sovitus, ellei sitä sanaa ole kerrottu hänelle. Jumala ei vaadi luonnonkansoilta uskoa kirjoitettuun Jumalan sanaan ja Jeesukseen, elleivät he ole Hänestä kuulleet. Luojana ja Jumalana hän voi kuitenkin vaatia uskoa Häneen yleisen ilmoituksen perusteella, mitä esimerkiksi luomakunnassa Jumalan luomistöistä on nähtävillä. Room.1:17-32 Jumala voi vaatia myös sisäisen omantunnon ja oikeudentajun mukaista vaellusta keneltä tahansa ihmiseltä. Room.1:12-29 Näin Jumala voi tuomita kaikki ihmiset oikeamielisesti evankeliumin ilmoituksen mukaan.

Lutherin sidottu ratkaisovalta

Luther opetti sidottua ratkaisovaltaa. Luterilaiset teologit selittävät asioita siten, että Jumala on valinnut ne, jotka pelastuvat, mutta kadotukseen joutuvat ovat valinneet itse omat tiensä. Näin pelastuminen ei ole lainkaan kiinni ihmisen tahdosta vaan on kokonaan kiinni Jumalan tahdosta ja valinnasta. Kadotukseen joutuminen ei puolestaan ole lainkaan kiinni Jumalan valinnasta vaan on kokonaan kiinni ihmisen vääristä valinnoista. Tämä opetus on kuitenkin ristiriitainen ja epälooginen eikä voi olla Jumalasta. Se ei noudata logiikan perussääntöjä, joita vastaan Jumala ei riko opettaessaan pelastuksesta.

Logiikkatesti 1

- 1) Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset. 1Tim2:3-7
- 2) Kaikki ihmiset eivät pelastu. Matt.25:46
- 3) Ihmisen tahto ratkaisee kadotettujen osan.
- 4) Jumalan tahto ratkaisee pelastuneiden osan.

Tuossa on kai aika puhdasoppinen luterilaisen teologian mukainen päättelyketju. Siinä ei näytä olevan mitään ristiriitaa, kun jätetään huomiotta, mitä tarkoittaa "Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset" ja mitä tarkoittaa "valinta". Logiikan sääntöjen mukaan täytyy mennä näin:

- 1) Jumalan tahto ratkaisee.
- 2) Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset.
- 3) Kaikki ihmiset pelastuvat.
- 4) Jumalan tahto ratkaisee eikä ihmisen tahto kysytä lainkaan.

tai näin

- 1) Ihmisen tahto ratkaisee.
- 2) Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset.
- 3) Kaikki eivät pelastu, koska kaikki eivät tahdo pelastua Jumalan tahdon mukaan. Vain ne pelastuvat, jotka tahtovat pelastua Jumalan tahdon mukaan.
- 4) Ihmisen tahto ratkaisee, jos se on sama kuin Jumalan tahto.

Luterilaiset opettavat kuitenkin näin:

- 1) Jumalan ja ihmisen tahto ratkaisevat.
- 2) Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset.
- 3) Jumala valitsee vain ne, jotka hän pelastaa.
- 4) Ihmiset valitsevat väärin ja joutuvat kadotukseen.
- 5) Pelastuneiden ihmisten väärä valinta ei johda kadotukseen, koska Jumala on valinnut heidät pelastukseen. Kadotettujen ihmisten väärä valinta johtaa kadotukseen, koska Jumala ei ole valinnut heitä pelastukseen.
- 6) Jumalan valinta ratkaisee ja ihmisen valinta ei ratkaise mitään.

Luterilainen päättelyketju on väärä, koska se johtaa joka tapauksessa siihen, että vain Jumalan valinta ja tahto ratkaisee KAIKEN eikä ihmisen tahdolla ja valinnalla ole mitään merkitystä. Siitä huolimatta ihmisen tahto määrää kadotetuksi tulemisen, mutta Jumalan tahto pelastetuksi tulemisen.

Asian voi ilmaista vielä yksinkertaisemmin.

- 1) Ihmisen tahto ratkaisee.
- 2) Kaikki ihmiset torjuvat pelastuksen.
- 3) Kukaan ihminen ei pelastu.
- 4) Koska valitut kuitenkin pelastuvat, menettää ihmisen valinta kokonaan merkityksensä ja vain Jumalan valinta sekä tahto ratkaisevat. Näin Jumala on valinnut kadotukseen ne, jotka sinne joutuvat ja pelastukseen ne, jotka pelastuvat. Lutherin teologia on loppuun asti vietyä sama kuin Calvinin. Se, että Jumala ei ole valinnut kadotettuja pelastukseen, tarkoittaa sitä, että hän on valinnut heidät kadotukseen.

Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset. Jos pelastus on yksin Jumalan tahdosta kiinni, niin kaikki pelastuvat. Jos kadotus on yksin ihmisen tahdosta kiinni, niin kaikki joutuvat kadotukseen, mikäli ihminen ei voi muuta kuin vastustaa Jumalaa ja valita väärin. Jos ihminen voi kuitenkin valita ja tahtoa Jumalan tahdon mukaan, eivät kaikki joudukaan kadotukseen eivätkä kaikki pelastu vaan ainoastaan ne pelastuvat, jotka tahtovat pelastua Jumalan tahdon mukaan.

Asian voi ilmaista näin:

- 1) Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset.
- 2) Osa ihmisistä tahtoo pelastua Jumalan tahdon mukaisella tavalla ja pelastuu.
- 3) Osa ihmisistä ei tahdo pelastua Jumalan tahdon mukaan ja joutuu kadotukseen.

Näin logiikka toimii saumattomasti eikä ole mitään ristiriitaa. Jumalan tahto ja suunnitelma on pohjalla, mutta ihmisen vastaanottaminen ratkaisee sielun kohtalon. Jos joku tahtoo pelastua Jumalan tahdon mukaan, saa hän armon ja pelastuu. Jos joku ei tahdo pelastua Jumalan

tahdon mukaan, joutuu hän kadotukseen.

Miten tämän voisi enää selvemmin sanoa?

Valinta ei ole valinta, ellei ole vaihtoehtoja, joiden välillä valita. Jos jumalattoman vaihtoehdot ovat

- 1) valita synti ja torjua Jeesus/armo
- 2) valita synti ja torjua Jeesus/armo

niin, hän ei valitse mitään, koska vaihtoehtoa ei ole. Jos hänellä olisi vaihtoehto, niin silloin pitäisi olla mahdollista myös valita toisin kuin hän tekee.

- 1) valita synti ja torjua Jeesus/armo
- 2) valita vanhurskaus ja ottaa vastaan Jeesus/armo

Logiikan sääntöjen mukaan luterilainen oppi on valhetta ja väärä oppi, koska se on epäloogista. Jumalan sana ei ole epäloogista ja järjenvastaista vaan on korkeinta mahdollista viisautta ja täysin loogista Jumalan sanaa. Siinä ei saa olla tuollaisia ristiriitoja varsinkaan pelastuksen opissa.

Kalvinistien oppi edeltä määräämisestä

Jean Calvin opetti, että Jumala on valinnut toiset edeltä kadotukseen ja toiset pelastukseen. Näin ihmisen valinnoilla ja tahdolla ei ole mitään vaikutusta valituksi tulemiseen. Calvinin oppi on looginen, mutta ristiriidassa Jumalan sanan kanssa. Jumala sanoo sanassaan, että hän tahtoo pelastaa kaikki ihmiset, mutta kalvinistit uskovat, ettei Jumala tahdo pelastaa muita kuin valitut. 1Tim2:3-7 Jompikumpi oppi on valhetta ja väärää opetusta. Minä valitsen uskoa Jumalan sanan mukaiseen opetukseen, että Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset. Mitä sinä valitset?

Logiikkatesti 2

Kalvinistien logiikka toimii oikein logiikan sääntöjen mukaan.

- 1) Jumalan tahto ratkaisee.
- 2) Jumala pelastaa vain valitut, muut hän on valinnut kadotukseen eikä tahdo heitä pelastaa.

Tämä logiikka on vain ristiriidassa Jumalan sanan kanssa. Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. 1Tim.2:3-7 Jompi kumpi on siis väärässä: joko Calvin tai Jumalan sana. Minun valintani on se, että Jumalan sana on totta ja oikeassa, mutta Calvin oli väärässä. Mikä on sinun valintasi?

Edeltä määrätty pelastukseen

Paavalin kirjeissä on kohtia, joissa hän puhuu edeltä määräämisestä. Jumala on valinnut ja määrännyt uskavaiset ennen maailman perustamista Poikansa kuvan kaltaisiksi.

Efesolaiskirje:

1:4 niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa,

1:11 Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrätty

hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämisen mukaan,

2.Timoteuksen kirje:

1:9 hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,

Käsitellään vähän näitä kohtia, mitä tuossa tulee esille.

1) **Ei tekojemme mukaan.** No miten sitten? Uskon kautta, jonka hän vaikutti ja minkä uskon kautta otimme vastaan Jumalan sanan, armon ja Kristuksen.

2) **Valitsi meidät.** Millä perusteella? Sillä perusteella, otimmeko uskossa vastaan hänet vai emme.

3) **Määräsi meidät edeltä lapseuteen.** Millä perusteella? Sen perusteella, että hän näkee edeltä ne, jotka saavuttavat lopullisen pelastuksen. Nämä ovat niitä, jotka ovat ottaneet uskossa vastaan Jumalan sanan ja pysyneet uskoon perustuneina loppuun asti. Kol.1:21-23; 1Kor.15:11

Roomalaiskirje:

8:29 **Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt**

Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa;

8:30 mutta jotka hän on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut.

Jumala on määrännyt edeltä ne Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotka hän on edeltä tuntenut. Tämä määrääminen perustuu siis Jumalan edeltätuntemiseen.

1.Pietarin kirje:

1:1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa,

1:2 **ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut** Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellensä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

Jumalan valinta perustuu Jumalan edeltä tietämiseen eikä siihen, että Jumala olisi yksin oman tahtonsa päättämisen mukaan valinnut meidät pelastukseen, kysymättä lainkaan meidän tahtoamme.

4) **Hänen aivoituksensa mukaan.** Voiko Jumalan aivoitukset tehdä tyhjäksi? Kyllä voi. Fariseukset tekivät tyhjäksi Jumalan aivoitukset, kun eivät ottaneet kastetta Johannekselta. Luuk.7:29-30 Fariseukset tekivät tyhjäksi Jumalan sanan noudattamalla perinnäissääntöjään. Matt.15:1-9 Jumalan sanan selkeä opetus on se, että ihminen voi tehdä tyhjäksi Jumalan suunnitelman hänen elämässään.

Raamatussa ei ole ristiriitaa, jos sen vain tahtoo ymmärtää niin kuin se on kirjoitettu.

Saatana Jumalana

Asioita voi tietysti vatvoa miten paljon tahansa. Rehellinen päätyy aina samaan lopputulokseen: ihminen voi vaikuttaa tahdollaan pelastetuksi tulemiseen. Jos tämä kielletään, annetaan Jumalasta kuva väärämielisenä tuomarina, joka tuomitsee sanan torjumisen ja epäuskon, vaikka ei ole antanut mitään mahdollisuutta tai kykyä uskoa ja ottaa vastaan Jumalan sanaa. Jumala vaatii sen mukaan ihmiseltä mahdottomia ja tuomitsee sitten sen

perusteella tämän toiseen kuolemaan, kun ei sitä mahdotonta ole pystynyt toteuttamaan.

Muutama kysymys ja vastaus selventävät ajatuksia. Vastaajana on luterilainen tai muu kalvinisti, joka kieltää ihmisen vapaan tahdon ja myötävaikutuksen pelastetuksi tulemisen prosessissa.

1) Oletko ottanut vastaan Jumalan sanan?

- Olen.

2) Vaikuttiko Jumala sen, että otit vastaan Jumalan sanan.

- Vaikutti.

3) Onko kadotukseen joutunut ottanut vastaan Jumalan sanan?

- Ei.

4) Onko Jumala vaikuttanut kadotukseen joutuneen kohdalla sen, että tämä on ottanut vastaan Jumalan sanan tai torjunut sen?

- Ei.

5) Jos Jumala olisi vaikuttanut kadotukseen joutuneen kohdalla sen, että tämä ottaa vastaan Jumalan sanan, niin olisiko se kadotettu pelastunut?

- Kyllä.

6) Olisiko pelastunut ihminen ottanut sanan vastaan, ellei Jumala olisi sitä hänessä vaikuttanut?

- Ei.

7) Olisiko pelastunut ihminen joutunut kadotukseen, jos Jumala ei olisi vaikuttanut hänessä sanan vastaanottamista?

- Kyllä.

8) Mihin perustuu sielun pelastuminen ja kadotetuksi tuleminen?

- Jumalan valintaan täysin ihmisestä riippumattomalla tavalla.

9) Kuka on määrännyt ihmisen kadotukseen ja pelastukseen?

- Jumala.

10) Mikä merkitys ihmisen valinnoilla ja tahdolla on kadotetuksi tulemiseen?

- Ei mikään. Jumala pelastaa kenet tahtoo ja kadottaa kenet tahtoo, täysin riippumatta siitä, mitä ihminen tahtoo. Kukaan ei tahdo pelastua Jumalan tahdon mukaan, joten ihmisen tahdolla ei ole mitään merkitystä. Kukaan ei voi ottaa vastaan Jumalan sanaa, ellei Jumala sitä hänessä vaikuta. Yhtä vähän on ihmisen tahdolla merkitystä uskossa pysymisen kannalta. Jumala varjelee uskon kautta pelastukseen kenet tahtoo täysin riippumatta siitä, mitä ihminen tahtoo. Ihmisen tahdolla ei ole mitään merkitystä hänen sielunsa kohtalon kannalta.

Jumala on valinnut toiset pelastukseen ja toisia hän ei ole valinnut. Ne, joita hän ei ole valinnut, joutuvat kadotukseen. Muuta vaihtoehtoa ei ole ja kadotukseen joutuminen on

suoraa seurausta siitä, ettei Jumala ole valinnut ihmistä pelastukseen. Se tarkoittaa samaa kuin mitä Calvin opetti: Jumala on valinnut toiset kadotukseen ja toiset taivaaseen. Päätämme näin, että Lutherin opetus sidotusta ratkaisuvallasta ja luterilainen teologia ovat sama oppi kuin kalvinismi, ilman mitään merkittävää eroa.

Miten löydämme Jumalan tahdon pelastusta koskevassa opetuksessa?

Meidän tarvitsee tietää vain se, *millä perusteella Kristuksen veren tuoma sovitus luetaan ihmisen hyväksi* ja ketkä ovat Jumalan valituista sekä edeltä määräämiä taivasten valtakuntaan. Valituksi tulemistä varten tarvitaan:

1) Jumalan kutsu

- monet ovat kutsutut, mutta harvat ovat valitut Matt.22:14
- onko sellaisia, joita ei edes kutsuta? Mahdollisesti: esim. vauvat.

2) Reagoiminen Jumalan kutsuun/sanaan

- sanan vastaanottaminen ja uskominen
- sanan torjuminen

3) Säilyykö sana sydämessä, pysyykö jokainen uskossa?

- Kaikki eivät pysy, monet luopuvat pois. Luuk.8:13

Jumalan kutsusta ollaan yhtä mieltä. Jumala kutsuu kenet haluaa eikä sitä voi kukaan estää. Jumala ilmoittaa ihmiselle itsensä, näyttää todeksi synnin ja tarjoaa armoaan avuksi vanhurskasta vaellusta varten. Jumala tahtoo antaa synnit anteeksi ja vaikuttaa pyhää vaellusta Henkensä kautta, armon kautta.

Kohta kaksi on kiistakapula eikä sitä voida sovittaa, vaikka kuinka paljon löydettäisiin yhteisiä asioita kristinuskosta. Jomman kumman näkemys on väärä. Ihminen joko vaikuttaa sanan vastaanottamiseen tahdolla tai sitten ei.

Kohta kolme on myös kiistakapula, kun puhutaan uudestisyntyneestä. Uskovainen voi luopua Herrasta tai sitten ei voi. Jompi kumpi vaihtoehto on väärä.

Pyöritteletpä näitä asioita miten paljon tahansa, päädyt aina samoihin sovittamattomiin ristiriitoihin.

Minä osoitin edellä selvästi, mitä Raamatussa edeltä määrääminen tarkoittaa. Se tarkoittaa Jumalan edeltä tietämistä ja edeltä tuntemista. Jumala on valinnut ne pelastukseen, jotka hän tietää etukäteen olevan pelastuvien joukossa. Room.8:29-30; 1Piet.1:1-2 Siinä ei ole kyse siitä, ettei Jumala ole antanut valinnan mahdollisuutta myös niille, jotka valitsevat väärin.

Kalvinistit perustavat oppinsa siihen, että Jeesus sanoi apostoleille: "Te ette valinneet minua vaan minä valitsin teidät." Joh.15:16 On selvää, että Jeesus valitsi 12 apostolia apostoleiksi, joista yksi oli perkele. (Juudas Iskariot) Tämä ei tarkoita sitä, ettei Jumala kysy ihmisen tahtoa, kun kutsuu jumalatonta taivasten valtakuntaan. Jumalan sana vetoaa jatkuvasti kutsutun tahtoon. Se ratkaisee, miten tähän kutsuun reagoidaan, miten siihen vastataan. Jokainen pelastunut on vastannut myöntävästi kutsuun ja ottanut vastaan uskon kautta Jumalan sanan, Herran Jeesuksen ja armon. Näin me olemme päässeet uskon kautta sisälle tähän armoon, jossa me nyt olemme.

Usko on Jumalan vaikuttamaa ja tullut Kristuksen sanan kuulemisesta. Miksi sitten kaikki eivät pelastu, jotka kuulevat Jumalan sanaa? Miksi usko ei synny jokaisessa kuulijassa "yksin Jumalan tahdon päättämän mukaan"? Jos se olisi yksin Jumalan tahdosta kiinni, niin tietysti usko syntyisi kaikissa sanan kuulijoissa. Nyt on kuitenkin niin, että Jumala synnyttää sen uskon vain niissä, jotka ottavat vastaan sanan ja antavat sovittaa itsensä Jumalan kanssa. Jumala tekee tekonsa vain niissä, jotka antavat periksi taistelussa Jumalaa vastaan. Sehän on

Jumalan teko, että joku uskoo Jeesukseen Kristukseen. Joh.6:29

Jumala ei ole mieletön, niin että vetoaa ihmisten tahtoon antamatta heille mitään mahdollisuutta reagoida muuten kuin hylkäämällä kuultu sana. Jumala olisi sadisti, jos hän kutsuisi ihmisiä antamatta heille todellista valinnan vapautta ja vaihtoehtoa. Vapaan tahdon kieltävien Jumala ei ole Raamatun Jumala vaan itse saatana, joka herättää toivoa jumalattomissa vaikuttamalla heidän tahtoonsa sanansa kautta, kutsumalla heitä sisälle taivasten valtakuntaan ja lupaamalla iankaikkisen elämän kaikille, jotka uskovat ja ottavat vastaan Herran Jeesuksen. Saatanan mielessä ei ole kuitenkaan pelastaa ketään muita kuin ne, jotka hän oman kieron mielensä sopukoissa on valinnut pelastukseen. Muita hän ainoastaan kiusaa ja nauraa heille räkäiset naurut, kun yrittävät tarttua kiinni sanasta, jota Jumala ei heille kuitenkaan anna: kunhan pitää tyrkyllä ja kiusaa, mutta repii sanan heti pois, jos joku kadotukseen määrätty yrittää siitä kiinni tarttua.

Vapaan tahdon kieltäjien Jumala-kuvan takana on saatana.

En lainkaan ihmettele sitä, jos Jeesus oksentaa suustaan ulos ne iljetykset, jotka antavat Jumalasta väärän kuvan sadistisena saatanana, joka tarjoaa sanaa syötäväksi, mutta tempaa sen heti pois suusta, jos joku aikoo sanaa niellä, koska "Jumala" ei ole päättänyt sitä sanaa antaa. Jos Jumala on päättänyt pelastaa vain valitut, mutta ei muita, on hänen tarjoamansa sana kadotettujen kiusaamista eikä Jumala ole edes tahtonut antaa sitä vastaanotettavaksi vaan ainoastaan torjuttavaksi. Jos Jumala ei vaikuta sanan vastaanottamista kadotetuissa, ei hän tahdo heitä pelastaakaan. Tämän asian ovat rehelliset kalvinistit tunnustaneet ja päässeet eroon ristiriidasta opissaan. Heidän oppinsa on kuitenkin Raamatun ilmoituksen vastaista, koska Jumala tahtoo Paavalin ja Pietarin mukaan pelastaa kaikki ihmiset. 1Tim.2:3-7; 2Piet.3:9

Todellisuudessa Jumala antaa, mutta ihminen ei ota vastaan. Jumala ei tempaa sanaa kenenkään suusta pois: ihminen itse torjuu sanan eikä niele sitä. Jumala antaa sanaa ja tarjoaa minkä ehtii, mutta ei pakota nielemään. Koska Jumala antaa, on sana myös otettavissa vastaan eikä Jumala estä vastaanottamista Jumalan sanaa. Jumala ei ota vastaan Jumalan sanaa vaan ihminen. Jumala ei vaikuta kutsutuissa ihmisissä loppuun asti sanan vastaanottamista niissä, jotka ottavat sanan vastaan. Vastuu ja valinta on ihmisen, ei Jumalan. Joka opettaa toisin, opettaa väärin ja antaa Jumalasta väärämielisen kuvan kuulijoille.

Oikeudenmukaisuuden periaate

Jumala tuomitsee ihmiset oikeudenmukaisesti. Oikeudenmukaisen tuomion periaate on se, ettei ketään voi tuomita sellaisesta, mitä ei ole tehnyt tai mitä ei ole voinut tehdä. Jos Jumala tuomitsee ihmisen jostakin sellaisesta, mitä hän ihmiseltä vaatii, mutta ihmisellä ei ole kykyä tehdä sitä asiaa tai olla sellainen, mitä Jumala vaatii, on tuomio väärämielinen. Ihmisellä täytyy siten olla kyky ottaa vastaan Jumalan sana, jos sen torjumisesta rangaistaan häntä. Ihmisellä täytyy olla kyky uskoa Jumalan sanaan, jos hänet tuomitaan epäuskon tähden kadotukseen. Jos ihmiseltä puuttuu kyky uskoa ja ottaa vastaan, mutta Jumala tuomitsee hänet silti sanan torjumisen ja epäuskon tähden kadotukseen, on Jumala auttamattomasti väärämielinen tuomari. Tuomio tekojen tähden on oikea, mitä synnin tekoihin tulee, mutta tuomio sanan torjumisesta ja epäuskosta on siinä tapauksessa väärin.

Jumala antaa jokaiselle kutsutulle lahjana kyvyn uskoa ja ottaa vastaan Jumalan sana, Herra Jeesus ja Jumalan armo. Vastuu tuon kyvyn käyttämisestä tai käyttämättä jättämisestä on kokonaan ihmisen. Kunnia pelastumisesta kuuluu kokonaan Jumalalle, sillä ihminen ei ansaitse tekojensa tähden muuta kuin ikuisen kadotuksen. Se on Jumalan armoa, että joku voi pelastua Jumalan vaikuttaman ja antaman uskon avulla.

Rajoitettu tahto ja ratkaisovalta

Ihmisellä on rajoitettu mahdollisuus ja kyky uskoa sekä ottaa vastaan Jumalan sana sekä armo silloin, kun Jumala kutsuu. Ilman Jumalan aloitetta ja kutsua ei armoa voida ottaa vastaan. Vastuu sanan vastaanottamisesta tai sanan torjumisesta on kokonaan ihmisen. Jumala ei vaikuta vastaanottamista niin, että ihminen on pelkästään passiivinen vastaanottaja, joka ei voi torjua sanaa pois luotansa. Ei siis niin, että ihmisen on pakko ottaa sana vastaan, jos Jumala sanan antaa. Ihminen voi ottaa vastaan tai torjua sanan, sillä Jumala on antanut ihmiselle mahdollisuuden molempiin. Ihminen ottaa sanan aktiivisesti ja halukkaasti vastaan tai sitten torjuu sen pois luotansa.

Jos ihmisellä ei olisi mahdollisuutta tai kykyä ottaa vastaan armoa, ei häntä sen torjumisesta voida oikeudenmukaisesti tuomita. Jos Jumala vaatii ihmiseltä mahdotonta tehtävää ja tuomitsee hänet, koska ihminen ei voi mahdotonta tehdä, on Jumala väärämielinen tuomari. Jos ihmisellä on mahdollisuus ottaa vastaan armo ja hän torjuu sen silti, on hän syyllinen armon torjumiseen. Näin sen voi yksinkertaisesti sanoa.

Tuomio syntien takia on aina oikeudenmukainen. Sen tunnustavat kaikki kristityt. Ihminen ei ansaitse pelastusta syntiensä vuoksi. Tuomio tekojen tähden on oikein. Erimielisyyttä on sen suhteen, onko oikeamielistä tuomita epäuskosta ja armon sanan torjumisesta vai ei, jos ihmisellä ei ole mahdollisuutta ottaa vastaan. Jotta tuomio epäuskosta ja sanan torjumisesta olisi oikeudenmukainen, täytyy ihmisellä olla mahdollista ottaa sana vastaan. Jos tätä mahdollisuutta ei ole, ei tuomio sen torjumisesta ole oikeudenmukainen.

Pelko

Kaikkein epärehellisimmät vapaan tahdon kieltäjät sanovat, että ihmisellä on mahdollisuus ottaa vastaan Jumalan armo, koska Jumala kutsuu häntä. He opettavat kuitenkin samaan aikaan sitä, ettei kukaan voi ottaa vastaan Jumalan sanaa ja armoa, ellei Jumala ole häntä valinnut ja päättänyt pelastaa häntä. Ihmisen omalla tahdolla ja valinnalla ei ole edelleenkään heidän opissaan mitään merkitystä pelastetuksi tulemisessa. He opettavat silti, että ihmisellä on mahdollisuus uskoa ja ottaa vastaan Jumalan armo, koska Jumala kutsuu häntä. Kysyn vain, miten ihmeessä se voi olla mahdollista, jos Jumala ei ole valinnut häntä eikä päättänyt pelastaa häntä? Eikö se johda automaattisesti kalvinistien loogiseen päätelmään, ettei Jumala tahdokaan pelastaa kaikkia ihmisiä? Kyllä se johtaa juuri siihen, mutta luterilaiset ja eräät muut ovat niin epärehellisiä, etteivät voi tunnustaa tätä asiaa.

Miksi jonkun on vaikea uskoa se, että ihminen voi myötävaikuttaa tahdollaan uskomiseen ja uskossa pysymiseen? Siksi, että se joku pelkää. Hän pelkää kadotusta ja on epävarma: hän karttaa lisäksi vastuuta omista päätöksistään ja valinnoistaan Jumalan edessä. Kun kaikki vastuu uskosta ja valinnoista pannaan Jumalan päälle, luulee ihminen olevansa kokonaan vapaa vastuusta. Kiero mieli ei sitä tietystikään tunnusta, mutta valveutunut kristitty tunnistaa vastuun kiertämisen ja opin epäloogisuuden.

Jeesus voi vapauttaa ihmisen pelkuruudesta, jos joku vain tahtoo ojentautua Jumalan tahtoon. Vaikka joku ei ojentautuisikaan, joutuu hän silti vastaamaan uskonsa sisällöstä ja kohteesta Jumalalle. Ei ole ihan yksi ja sama, mihin, keneen ja miten ihminen uskoo. Luottamuksen ja turvan kohde pitää olla oikea: Kristus Jeesus ja syntien sovitus hänen veressään. Jos perustus on väärä, joutuu sielu vahinkoon. Väärä oppi pelastuksesta ja sen tuoma valheeseen perustuva pelastusvarmuus on kadottava perustus. Jos perustus on oikea, pelastuu sielu ikään kuin tulen läpi, jos on rakentanut elämänsä vääristä aineksista, Jumalan sanan ohjeiden vastaisella tavalla. Teot palavat tulen koettelussa, mutta sielu pelastuu.

Kalvinistinen oppi

Kalvinistinen oppi ihmisen tahdosta, Jumalan tahdosta ja edeltä määräämisestä on sellainen, ettei ihmisellä ole mitään osuutta eikä arpaa pelastetuksi tulemisessa. Calvinisti kieltää kokonaan ihmisen tahdon osuuden pelastumisessa. Koko pelastus on yksin Jumalan tahdosta ja valinnasta kiinni eikä ihmisen tahtoa tai valintaa kysytä missään vaiheessa. Jumalan armon ja sanan vastaanottaminen on mahdollista vain sen vuoksi, että Jumala vaikuttaa sen valituissa, mutta muissa Jumala ei sitä vaikuta. Jos uskot tämän, mitä tässä sanoin, olet kalvinisti ja uskot edeltä määrättyyn sielun kohtaloon. Se on fatalismia.

"Kun puhumme syntisen kyvyttömyydestä, me emme tarkoita sitä että jos ihminen kaipaa tulla Kristuksen luokse, häneltä puuttuisi tarvittava kyky kaipauksensa toteuttamiseen. Ei. Tosiasia on, että syntisen kyvyttömyys tai kyvyn puute itsessään johtuu haluttomuudesta tulla Kristuksen luokse ja tämä haluttomuus on turmeltuneen sydämen vaikutusta."

A.W. Pink

Jumala saa aikaan halun tulla Jeesuksen luokse. Tässä on otettava huomioon se, että kalvinistin mukaan ihminen ei vaikuta lainkaan omaan pelastukseensa "suostumalla" tai "osoittamalla" jollakin tavalla Jumalalle, että Jumala saa tehdä pelastavan tekonsa. Jumala tekee pelastavan tekonsa täysin ihmisestä riippumatta. Sanan vastaanottaminenkin nähdään kalvinismissä Jumalan tekona, johon ihminen ei voi vaikuttaa mitenkään.

Kalvinistit osaavat selittää oppinsa hienosti ja saada sen näyttämään jopa raamatulliselta.

Olen lukenut kirjan "Tätä Luther opetti", jossa käsiteltiin Lutherin opetusta sidotusta ratkaisuvallasta. Sen esittelyn mukaan saatoin lähestulkoon yhtyä Lutherin ajatuksiin ja oppiin. En nähnyt siinä paljonkaan eroavaisuuksia oman näkemykseni kanssa. Lutherin teos "Sidottu ratkaisuvallasta", jota en ole lukenut, onkin yksi hänen vaikeimmin ymmärrettävistä teoksistaan, kertoo Fredrik Wisløff, kirjan kirjoittaja. Sitä on kuulemma tulkittu hyvin monella tavalla.

Ihminen voi tuntea häpeää ja katua syntejään, kun "menee itseensä". Luuk.15:11-32 Tätä "itseensä menemistä" ei Jumala väkisin kenessäkään vaikuta. Calvinismin mukaan katuminen ja Jumalan tykö palaaminen on kuitenkin täysin ihmisestä itsestään riippumaton tapahtuma. Jumalan teot näkyvät hänen elämässään ikään kuin ne olisivat ihmisen tahdon ratkaisuja, mutta kun tutkitaan syvemmältä Jumalan sanaa, nähdään, ettei ihminen sittenkään ole tahtonut omaa pelastustaan vaan Jumala on sen vaikuttanut alusta loppuun saakka. Näin kalvinismissä opetetaan.

Kuulostaa nöyrältä ja hienolta, eikö totta? Tuohon voisi jopa yhtyä, ellei se riistäisi ihmisen vastuuta pois Jumalan edessä ja tekisi Jumalasta väärämielistä tuomaria ynnä sanasta ristiriitaista. Kauniilla sanoilla ja hienoilla selityksillä voidaan kuitenkin selittää melkein mikä tahansa oppi siten, että se näyttää raamatulliselta, mutta oppi ei kestä tarkempaa Jumalan sanan koettelua ja Herran tuntemista. Jumala ei tunnusta tuota opetusta omakseen. Ihmisen valinnoilla ja tahdolla on oma vaikutuksensa valituksi tulemisessa sekä Kristuksessa pysymisessä. Tämä on selväkin selvempi Raamatun opetus eikä sitä voida kumota muuten kuin tekemällä vääryyttä Raamatun ilmoitukselle.

Vuoropuhelu

Jumala kutsuu jumalatonta ja sanoo:

"Muuta mielesi ja usko evankeliumi!" Mar.1:16

Jumalaton vastaa:

"En voi!"

Jumala kysyy:

"Miten niin et voi?"

Jumalaton vastaa:

"En voi muuttaa mieltäni ja uskoa, koska sinä et vaikuta sitä minussa!"

Jumala sanoo:

"Oikein sinä vastasit, poika! Nyt minä tuomitsen sinut kuolemaan, koska torjuit pois luotasi Poikani Herran Jeesuksen Kristuksen ja Jumalan sanan etkä ottanut vastaan armoa, vaikka minä sitä sinulle tarjosin!"

Jumalaton sanoo:

"En minä voi ottaa vastaan Jumalan sanaa, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Miksi sitten tuomitset minut?"

Jumala vastaa:

"Minä kutsuin sinua ja sinä estelit: et ottanut vastaan sanaani, vaikka minä vuodatin Henkeäni sinuun nuhdellessani sinua. Nyt minä nauran sinulle, kun sinua kohtaa se, mitä pelkäät ja pilkkaan sinua, kun hätä tulee kauhuna sinun yllesi!" vrt. Snl.1:20-28

Jumalaton huutaa:

"En halua kuolla! Minä ottaisin vastaan sinun sanasi, jos sinä vaikuttaisit sen minussa!"

Jumala sanoo:

"Katso, ne ovat jumalattomia, jotka sinun tavallasi huutavat! Etkö ole lukenut sitä, mitä palvelijani Paavali on kirjoittanut? `Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!` Room.11:33 Et sinä voi ymmärtää kaikkivaltiaan aivoituksia, vaikka kuinka niitä tutkisit! Sinä voit vain hangoitella vastaan ja sitä sinä teet koko sydämestäsi. Minä tuomitsen sinut kadotukseen, koska pidit halpana Poikani Jeesuksen Kristuksen veren ja hylkäsit Jumalan sanan, joka olisi voinut sielusi pelastaa! Minä kutsuin sinua, mutta sinä et ottanut kuuleviin korviisi minun sanojani! Minä annoin sinulle uneliaisuuden hengen, silmät, ettet näkisi ja korvat, ettet kuulisi. Room.11:8 Minä paadutin sinun sydämesi ja armahdan ketä armahdan! Room.9:18 Sinä teet tyhjäksi minun aivoitukseni! Luuk.7:29-30 Minä olen määrännyt edeltä Poikani kuvan kaltaisuuteen ne, jotka minä pyhitän. Room.8:29-30 Teen sen oman tahtoni päättämän mukaan: se on minun aivoitukseni. Ef.1:11 Miksi syytät minua soimaamisesta, miksi kysyt: `Miksi minusta tällaisen teit?` Room.9:19-23 Etkö tiedä, että Jumalalla on valta tehdä sellainen astia kuin mitä hän tahtoo? Etkö tiedä, että Jumala saa tehdä omilleen, mitä hän tahtoo? Matt.20:15 Minä lähetin sanani sinun tykösi, mutta sinä et ottanut sanoistani vaarin, en avannut sinun sydäntäsi ymmärrykselle. Apt.16:14 Sinäkö teet tyhjäksi minun oikeuteni, tuomitset minut syylliseksi, ollaksesi itse oikeassa?! Job,40:3 Minä kutsun monia ja sanon heille: `Heräjä sinä, joka nukut ja nouse ylös kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!` Ef.5:14 Mutta he eivät ole tahtoneet vaan ovat varhaisesta alkaen

kääntyneet minusta pois ja torjuneet minun sanani, joka voisi heidän sielunsa pelastaa. He eivät ole ottaneet vastaan minun sanojani, niin kuin et sinäkään. Turha on teidän jumalanpalveluksenne: olette minut väärällä menollanne väsyttäneet ja tehneet perinnäissäännöillänne tyhjäksi minun sanani. Matt.15:1-9 Minä tahdoin pelastaa teidät, mutta te ette tahtoneet tulla pelastetuiksi minun tahtoni mukaan. Niin se on: te olette syylliset! Miksi torjuitte minun sanani? Miksi ette uskoneet? Minähän kutsuin teitä ja te vain estelitte, hangoittelitte vastaan! Minäkö jättäisin kostamatta sen kaltaisen pahuuden? Totisesti, paha ei jää rankaisematta! Minä kostan teidän helmaanne teidän pahat tekonne ja sen, että torjuitte minut pois luotanne, hylkäsitte minun sanani! Ja te tulette tuntemaan, että minä olen Herra, joka näin kaikkia jumalattomia ja luopioita rankaisen.”

Jumalaton sanoi:

”Mutta Herra! Minä en voi uskoa, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi muuttaa mieltäni, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi ottaa vastaan sinun sanaasi, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi nähdä, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi kuulla, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi nousta ylös kuolleista, koska sinä et vaikuta sitä minussa! Minä en voi pelastua, koska sinä et pelasta minua! Herra: miksi silti minut yhä tuomitset? Etkö näe, etten voi mitään sille, että olen jumalaton? Kuinka sitten vaadit minulta jotakin muuta, kun et sitä minussa vaikuta? Sinähän olet väärämielinen tuomari, herra! Et ole oikeudenmukainen tuomitessasi! Et rakasta minua! Sinä valehtelet! Jos rakastaisit minua syntistä ja jumalatonia, niin sinä pelastaisit minut siitä huolimatta, että minä hangoittelen vastaan enkä usko sinuun! Miksi pelastat sen toisen, joka torjuu sinun sanasi pois luotansa ja hangoittelee vastaan yhtä paljon kuin minä, jopa enemmän? Miksi vaikutat hänessä kaiken sen hyvän, mitä et suostu minussa vaikuttamaan, vaikka sitä pyytäisin? Tiedäthän itsekkin sen, että pyytäisin, jos sitä minussa vaikuttaisit? Tiedäthän sen, että pyydän sitä, vaikka et sitä vaikuta! Ja silti en usko! En pelastu! En saa armoa! En ota vastaan sanojasi! Miten siis tuomitset minut oikein ja sen toisen oikein? Etkö vain ole mielivaltainen tuomitessasi? Mikä hänessä on sellaista, että hänessä kaiken hyvän vaikutat ja pelastat hänet? Ei mikään! Mikä on minussa, ettet minussa mitään hyvää vaikuta, et pelasta etkä ota armoihisi? Ei mikään! Miksi siis yhä soimaat? Miksi minusta tällaisen teit? Eikö olekin niin: jos sitä haluaisin, et minua pelastaisi, jos sitä en haluaisi, sinä pelastaisit minut? Jos sitten kuitenkin haluaisin, että pelastaisit, et kuitenkaan pelastaisi, koska olet päättänyt oman päättämäsi mukaan olla valitsematta minua! Siitä en voi syyttää, ettet minua valinnut, mutta siitä syytän, että tuomitset minut väärämielisesti, kun en usko enkä ota vastaan: en voi sitä tehdä! Et ole antanut minulle kykyä ja mahdollisuutta siihen! Miten voit vaatia minulta jotakin sellaista, mihin en kykene? Sinä tiedät tarkasti sen, millaista tekoa minä olen: olenhan sinun luomasi ihminen. Miksi sitten vaadit luoduilta uskoa ja vastaanottamista, jos he eivät siihen kykene? Miksi vaadit sellaista, mitä et itse vaikuta, vaikka ainoa keino pelastua olisi se, että sinä vaikuttaisit? Miksi et vaikuta, sinä väärämielinen tuomari?!”

Ja niin edelleen: yhä useammilla sanoilla jumalaton kävi syyttämään Jumalaa, koska tämä tuomitsi hänet mielivaltansa mukaan väärin. Jumalaton tiesi myös, että monia oli kutsuttu ja osa jopa ”sisällä” käynyt, mutta oli sitten luopunut ja joutunut synnin teille. Monessa oli toivo herännyt ja moni oli kokenut saaneensa synnit anteeksi, mutta yhtä kaikki: valhetta kaikki! Jumala ei ollutkaan valinnut eikä vaikuttanut tahtoa ja tekemistä, niin että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi! Jumala antoi sanansa, mutta joku otti sen pois ja niin moni luopui uskostaan. Luuk.8:13

Jos kerran Jumala ei ole valinnut, niin mitäpä siihen jumalaton voi vastaan sanoa? Onhan vastassa itse kaikkietävä ja kaikkivaltias Jumala: ei siinä valittelu auta. On vain jatkettava uskovaisten pilkkaamista ja vainoamista sekä Jumalan vastustamista. Paras paikka siihen on

uskovien keskustelupalsta. Siellä sopii haukkua "ratkaisun tehneitä tosiuskovaisia" ja vihata heitä koko sydämestään. Oma syynsä: miksi ovat niin väärämielisen Jumalan palvelijoita, joka tuomitsee sieluja epäuskon ja sanan torjumisen tähden, vaikka ei itse vaikuta uskoa ja sanan vastaanottamista? Muuten en voi uskoa enkä ottaa vastaan, ellei Jumala sitä minussa vaikuta. Nyt ei vaikuta, joten olkoot hiljaa kaikki, jotka kehottavat minua muuttamaan mieleni ja kääntymään. En voi kääntyä, koska Jumala ei käännä minua! (Totuus: "Jos sinä käännyt, minä sallin sinun kääntyä!" Jer.15:19, vrt. Sak.1:3; Hes.3:17-21) En voi nöyrytyä, koska Jumala ei nöyryytä minua! (Totuus: "Mutta ahdingossa ollessaan hän etsi Herran, Jumalansa, mielisuosiota ja nöyrytyi syvästi isiensä Jumalan edessä." 2Aik.33:12)

Sellaista Jumalaa on mukava pilkata ja syyttää, joka on väärämielinen tuomari. Saanpahan samalla kuittailla uskovoisille, etten voi uskoa, joten turha on sitä minulta vaatia. Turha on myöskään minua synnistä nuhdella, sillä perisyntisenä en voi muuta tehdä kuin syntiä. Mitä sitten, jos toteutan synnynnäistä luontoani? Voisinko jotakin muuta tehdä? Miksi sitten soimaatte, jos minut on kerran tällaiseksi tehty ja olen tällaisena syntynyt? Ettekö tiedä, ettei homo voi mitään homoudelleen eikä varas sille, että on varas? Niin: "Miksi yhä soimaat? Miksi minusta tällaisen teit? Syytön olen minä! Minä olen syntisenä siinnyt ja syntisenä syntynyt: teen sitä, millaiseksi minut on luotu! Väärin on minua tuomita, joten hiljaa, vaietkaa! Teidän Jumalanne on väärämielinen tyranni ja diktaattori, hirmuinen hallitsija, josta en tahdo mitään tietää! Omistan elämäni hänen vastustamiseen ja uskovaisten vainoamiseen. Olette väärämielisiä, raakoja, rakkaudettomia ja pahoja! Elleivät kaikki pelastu Jumalan tahdon mukaan, olette pahempia kuin saatana! Mikä se sellainen Jumala on, joka tahtoo pelastaa kaikki ihmiset, mutta ei pelasta? Mikä se sellainen Jumala on, joka voi halutessaan vaikuttaa minussa uskoa ja sanan vastaanottamista, mutta ei sitä tee? Haluaako hän tehdä sen vai ei? Teidän mukaanne haluaa, mutta minä estän! No nyt en estä ja vaikka estäisinkin: mitä sitten? Niinhän kaikki teidän oppinne mukaan tekevät! Minulla ei ole siis mitään mahdollisuutta uskoa, joten voin kaikessa rauhassa haukkua teitä tosiuskovaisia ja pilkata teitä mielin määrin. Se on minun osani ja siihen Jumala on minut pannut. Tämä on minun kohtaloni, jota en voi väistää. Toimin siis sen mukaan enkä usko ikimaailmassa niin epäoikeudenmukaiseen Jumalaan kuin mistä te todistatte! Nauran teille päin kasvoja: kalvinisteille ja vapaan tahdon kannattajille! Häh hää: samapa se, mitä te opetatte ja mihin te uskotte. Saan vain lisäpontta siitä, kun olette niin erimielisiä ja ristiriidassa toistenne opetustenne sekä Jumalan sanan kanssa. En usko enkä aio kääntyä, sillä siihen minulla ei ole mahdollisuutta. Saanpahan kuitenkin vainota uskovoisia ja lietsoa lisää erimielisyyttä heidän välilleen. Mitäpä jos vähän mielistelisin kalvinisteja, niin kävisivät entistä tiukemmin vapaan tahdon puoltajien kimppuun...?"

Vuoden 2000 tienoilla oli kiivasta väittelyä vapaan tahdon puoltajien ja sidotun ratkaisuvallan kannattajien välillä eri foorumeilla. Jumalattomat saivat paljon tuulta purjeidensa alle, kun pystyivät haukkumaan tosiuskovaisia kalvinistien opin avulla. He olivat avuttomia synnin edessä eivätkä mahtaneet mitään sille, millaisia olivat. Kalvinismi ruokki heidän jumalatonta mieltään ja kapinaansa Jumalaa vastaan. Sen se tekee kaikkialla, missä kalvinismi vaikuttaa. Ellei kalvinismi rohkaise suoraan kapinaan Jumalaa vastaan, saa se uskonnolliset tekopyhät ihmiset soluttautumaan seurakuntaan, missä he aiheuttavat hajaannusta röyhkeällä ja Jumalan sanan vastaisella pelastusopillaan. Sellaisia karta. Kalvinisti ei saa puhua ja opettaa Jumalan seurakunnassa.

Tuleminen

Vauvojen ja vammaisten kohtalon jätän tässä arvioimatta.

Evankeliumista tietämättömien pakanoiden kohtaloa olen arvioinut muualla erikseen. Vastuu on yhtä suuri kuin valo ja vapaus. Valo on tieto Jumalasta ja hänen tahdostaan, minkä Jumala itsestään antaa. Vapaus on vapaus valita sen tiedon perusteella. Vastuu on yhtä suuri kuin valo ja vapaus.

Muista jumalattomista ja syntisistä ei pääse pelastukseen sisälle muut kuin ne, jotka tulevat Jeesuksen tykö ja ottavat vastaan Jumalan sanan, Herran Kristuksen ja Jumalan armon uskomalla häneen. Jumala ei tee tekoaan eli vaikuta uskoa niissä, jotka torjuvat evankeliumin sanoman pois luotansa. Niistä tulee Jumalan tekoina uusia luomuksia ja he uskovat, jotka ottavat vastaan Jumalan sanan, armon ja Kristuksen.

Johanneksen evankeliumi:

6:44 Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

Jumala kutsuu ihmisiä mm. evankeliumin kautta. Muita tapoja on luomistyön yleinen todistus, unet, öiset näyt, ilmestykset, hyvyys jne. Job,33:14-33; Room.1:17-2:4 Jumala puhuu tavalla tai toisella, mutta sitä ei vain huomata. (tahdota ottaa vaarin) Jotta voi uskoa evankeliumin sanomaan, täytyy jonkun julistaa sitä. Room.10:13-17

Jeesuksen tykö "tulevat" kaikki ne, joita Jumala hänen tykönsä kutsuu. Joh.6:44 Siinä et voi panna kampoihin etkä estää Jumalaa toimimasta. "Jeesuksen luona" ihminen päättää sen, ottaako uskon kautta vastaan Jumalan sanan, armon ja Herran Jeesuksen. Usko on tarjolla kaikille kutsutuille ja jokaisella on Jumalalta saatu kyky ottaa vastaan. Silti kaikki eivät ota vastaan ja ovat siksi syypäitä sanan torjumiseen. Jos kyky ottaa vastaan sana ja kyky uskoa Poikaan puuttuisivat ihmisiltä, eivät kutsutut olisi syypäitä sanan torjumiseen. Oikeudenmukainen Jumala ei vaadi ihmiseltä sellaista, mihin hän ei ole ensin antanut kykyä ja mahdollisuutta. Usko on sellainen asia, mihin Jumala antaa jokaiselle kutsutulle kyvyn ja mahdollisuuden. Ns. edeltävässä arnessa ihminen uskoo jo siihen, että Jumala on olemassa. Hebr.11:6 Tämä ei vielä tarkoita sitä, että sielu olisi pelastunut. Hän on Jumalan sanan vaikuttaman uskon kautta tullut valinnan paikalle, jossa voi ottaa vastaan Herran Jeesuksen tai torjua hänet.

Tulemisessa, uskomisessa ja vastaanottamisessa aloite on aina Jumalan. Kukaan ei voi tulla, ellei Jumala vedä, kukaan ei voi uskoa, ellei Jumala lähetä sanaansa, kukaan ei voi ottaa vastaan, ellei Jumala tarjoa. Vastuu on sitten ihmisen ja hänelle on annettu kaksi vaihtoehtoa: ottaa sana vastaan tai torjua sana. Jos uskot, ettei sanan kuulijalla ole mahdollisuutta valita muuta kuin torjuminen sen vuoksi, että Jumala on niin säätänyt, ei ihmisen tahdolla ole osuutta valituksi tulemisella. Tässä kohden on huomattava se, että Jumala tietää etukäteen ne, jotka valitsevat oikein ja pääsevät perille. He eivät voi valita väärin tai joutua kadotukseen, mutta syy siihen ei ole vapaan tahdon puuttuminen vaan tahdon käyttäminen oikealla tavalla Jumalan kutsuessa ja tahtoessa kuljettaa uskovaista tiellä.

Ihmisen vastuulla ei ole tulla. Jokainen kutsuttu tulee Jeesuksen luokse. Ihmisen vastuulla on ottaa uskossa vastaan Herra Jeesus, armo ja Jumalan sana.

Vastaan niin kuin vastaan luterilaisten ym. kalvinistien äärimmäisen kierouden vuoksi. Jos sanon, että ihmisen vastuulla on tulla, he lainaavat jaetta Joh.6:44 ja sanovat, ettei kukaan voi tulla, ellei Jumala vedä. Sen minäkin myönnän, mutta he voivat väittää minun opetustani vääräksi, jos vastaan: ihmisen vastuulla on tulla. Siksi en voi siten vastata. Jeesus neuvoi opetuslapsia olemaan viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin pulmuset. Käärmeeksi nimittely on osa viattomuutta, mitä apostolit ja Jeesus harjoittivat. Minä en jaksa suloisia puheita, vaikka pystyn siihenkin. Olen huomannut, että suloisten puheiden kautta väärät tunkeutuvat Jumalan seurakuntiin. Kun he eivät saaneet seurakuntaa voitettua voimataktiikalla kuten Luther ja katolinen kirkko tekivät, niin he ovat valinneet nyt oveluuden ja käärmemäisen kierouden: suvaitsevaisuuden. Siinä he onnistuvat ja seurakunta elää syvässä luopumuksessa. Mitään selvästi väärää ei saa enää tuomita vääräksi vaan kaikki pitää hyväksyä "mahdollisesti oikeana". Näin ei "loukata" niitä, jotka uskovat väärin ja ovat eksyksissä. Jumalan sanan totuuden tehtävä on kuitenkin loukata väärää ja vedota heidän omaantuntoonsa, että hylkäisivät vääryyden.

Voin vastata tuon selityksen jälkeen myös näin:

Ihmisen täytyy palata Jumalan tykö. Jes.55:6-7 Jumala kehottaa monta kertaa: "Palatkaa minun tyköni!" Jos joku tämän kutsun seurauksena "tulee" Jumalan tykö ja antaa pelastaa itsensä ottamalla uskossa vastaan armon, niin hän siirtyy pelastuneeseen olotilaan.

Tuntojen tilitystä

Minäkin uskon olevani valittu. En usko pelastuvani sen vuoksi, että olen valittu vaan pelastun sen vuoksi, että uskon Jumalan Poikaan ja hän pelastaa minut. Uskoni kohde ei ole oppi siitä, että olen valittu vaan uskoni kohde on Jumalan Poika, Herra Jeesus Kristus ja hänen kauttaan Isä Jumala. En myöskään kiivaile vapaan tahdon puolesta arkielämässä tai sidottua ratkaisuvaltaa vastaan. Kun törmään kalvinistiin, tiedän, ettei hän käänny, vaikka sanoisin hänelle mitä tahansa. Itse olin lähellä kalvinistista näkemystä, kun kyseenalaistin aiemman opetuksen, mutta löydettyäni takaisin suoralle tielle, vahvistui aiempi käsitykseni. Oli siinä sen verran muutosta, että ymmärrän ihmisen tahdon olevan rajoitettu ja että sen tulee murtua. Kun ihminen luopuu oman tahtonsa tiestä, voi Jumalan tahto toteutua hänen elämässään.

Kalvinistit ovat perkeleellisiä vääristäessään Raamatun opetuksia. Esimerkiksi tahtominen ei ole lain teko, vaikka miten asiaa ajattelisit. Tahtominen ei ole teko ensinkään vaan tahdon ilmaisu. Jos tahdon jäätelön, en tee mitään.

Usko ei ole myöskään lain teko tai teko. Jos uskon Jumalan Poikaan, en tee mitään: minä vain uskon. Jumala lukee tämän uskon minulle vanhurskaudeksi, jolloin pelastun uskon kautta enkä lain tekojen kautta. Silti kalvinistit väittävät minun opettavan pelastumista tekojen kautta. Ovat perkeleellisen väärässä.

Usko on Jumalan teko, mutta ei hän tee tekoaan vasten tahtoani. Vaikka olin synteihin ja rikoksiin kuollut, en ollut silti tahdoton. Jumalan sanoissa on selkeä sanoma, joka voidaan ymmärtää ja ottaa vastaan, kun Jumala avaa sydämen ottamaan sana vastaan. Jumala antaa jokaiselle kutsutulle mahdollisuuden ottaa sana vastaan. Jos mahdollisuus on pelkästään torjua sana, ei se ole mahdollisuus ollenkaan vaan mahdottomuus.

Jumala tietää edeltä ne, jotka ovat pelastuneiden joukossa lopussa. Sellaisen on mahdoton joutua kadotukseen, jonka Jumala edeltä tuntee ja tietää pelastuvan. Me emme sitä tiedä, keitä kaikkia tähän joukkoon kuuluu. Minä uskon tällä hetkellä Jeesukseen, mutta en luota siihen, että olen varmasti perillä pelastuvien joukossa. Olen yhden päivän lapsi ja yhden hetken uskovainen. Luotan tällä hetkellä Jumalaan, mutta mitä huomina tuo tullessaan: sitä en tiedä. Sen vain tiedän, että joka päivä on uskottava ja pantava luottamus Jumalaan eikä johonkin riivaajien oppiin, mikä saa aikaan väärää turvallisuuden tunnetta, suruttomuutta, huolettomuutta, varmuutta ja perkeleellistä voimaa, mistä sanoudun irti kaikella Jumalan antamalla voimalla.

En anna saastuttaa henkeäni sielun vihollisen salakavalilla eksytyksillä. Minä valvon ja tutkin, koettelen kaiken ja hylkään sen, mikä on paha. Minua ei niin vain eksytetä. En pidä portteja avoimina kaikille opin tuulille ja villitseville hengille. Tiedän, että voin erehtyä ja langeta syntiin, jopa paatua ja luopua elävästä Jumalasta synnin pettämänä. Jeesus ei turhaan käskenyt opetuslapsiaan rukoilemaan ja valvomaan kaiken aikaa, ettei kukaan heitä eksytä. Hän varoitti yli kaiken ulkokultaisuudesta.

Kaiken vastuun sysääminen Jumalan päälle oman uskon suhteen on nöyristelyä, perkeleellistä teeskentelyä. Vastuun ottaminen omasta uskosta ei ole sanoissa vaan voimassa ja on se myös opin sisällössä. Jos en voi opin mukaan luopua elävästä Jumalasta enkä vaikuttaa uskoontuloon tai uskossa pysymiseen, olen sysännyt kaiken vastuun Jumalalle. Turha on silloin teeskennellä, että otan vastuun omasta uskostani ja elämästäni, kun en sitä opin mukaan kuitenkaan tee. Kierot ihmiset kieroilevat ja vääntävät kaiken vinoon. Osa puhuu suloisia

sanoja, osa sanoo selvemmin: yhtä kaikki vääryyden opettajia ovat ne, jotka kieltävät oman vastuunsa Jumalan edessä valheellisen opin kautta.

Jeesus sanoi:

"Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä häntä vedä." Joh.6:44

Tämä on niin ja aamen.

Vastaanottaminen on yksin ihmisen vastuulla. Jumala ei vaikuta vastaanottamista loppuun saakka vaan ihminen tekee ratkaisevan päätöksen, ottaako vastaan vai torjuako sana pois luotansa.

Jumalan kutsu on yksin Jumalan vastuulla. Siihen ei voi ihminen vaikuttaa, ei estää eikä saada kutsua aikaan.

Se, miten ihminen reagoi kutsuun, miten vastaa siihen, on yksin ihmisen vastuulla. Jokainen kutsuttu on saanut vallan valita. Jokainen voi ottaa vastaan tai torjua Jumalan sanan.

Edeltä tietämisen näkökulmasta katsottuna sana pysyy vain niiden sydämissä, jotka pääsevät perille. Me emme tiedä sitä, keitä he ovat. Osa jää matkalle ja luopuu uskosta. Se on varmaa ja Jeesuksen omien sanojen mukaista. Luuk.8:13; Hebr.4:1 Perkeleet saavat selitellä, etteivät ne ole oikeasti uudestisyntyneet, jotka luopuvat, mutta Jumala sanoo muuta. He ovat maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulleet osalliseksi Pyhästä Hengestä. Hebr.6:1-8 He ovat kahdesti kuolleita. Jda,1:12 Heille ei ole enää uhria syntien edestä vaan hirmuinen tuomion odotus. Hebr.10:25-32 Pyhän Hengen pilkkaajia on eniten seurakunnan sisällä: nämä juuri sanovat, ettei uskovainen voi edes pilkata Pyhää Henkeä. Niin he eksyvät, kun yhä lisäävät opin kappaleita siitä, miten heidän on mahdoton luopua tai tehdä kadottavaa syntiä. Synti tappaa ja jokainen ylpeyteen langennut joutuu pois armosta. Hebr.3:12-15, Gal.5:1-5 Ellei sitten tule mielenmuutokseen ja sielu siten pelastu kuolemalta. Jaak.5:19-20

Keijo Ahokkaan kirjoituksessa "Pelastusvarmuus" on monia paikkoja eikä edes kaikkia, missä puhutaan luopumisen mahdollisuudesta. (<http://www.nic.fi/~jlindell/pelastusvarmuus.htm>) Tiedän nämä kaikki ja olen perusteellisesti tutkinut useimpia niistä kohdista, missä lankeamisesta ja luopumisesta puhutaan. Totta se on, mutta kuka meistä haluaisi luopua? Siinäpä se on, että luopumus tapahtuu hitaasti, vähän kerrassaan, niin ettei myrkyin vaikutusta huomaa, ellei saa armoa nähdä, miten paljon on maallistunut tai ylpistynyt verrattuna siihen, mitä oli esim. vuosi sitten. Silloin on vielä mahdollista uudistua mielen hengeltä. Jos sielu on luopunut ja luopio kahdesti kuollut, ei hän mitään tiedä. Hän luulee olevansa uskossa, mutta häneltä otetaan pois se, mitä hän luulee omistavansa. Yleisiä syntejä, jotka kadottavat uskovaisen, ovat haureus, ylpeys, itsekkyyys, rahan himo, ahneus, kateus, lahkolaisuus, panettelu, herjat, oman kunnian tavoittelu ja ulkokultaisuus. Nämä löytyvät luopioiden elämässä, ainakin osa niistä.

Minusta on sanottu, että minä lähestulkoon kiroan muita kristityitä. Mitähän Luther teki? Tiedätkö hänen suhtautumisensa "kasteenuusijoihin"? Tiedätkö evankeelisten suhtautumisen "ratkaisukristityihin"? He sanovat suoraan, että me olemme perkeleestä. Sanoihan myös Paavali, että se on kirottu, joka julistaa toista evankeliumia, kuin minkä hän oli saanut Herralta yhdessä muiden apostolien kanssa. Gal.1:6-12

Totisesti on kirottu sellainen, jonka turva on muualla kuin Kristuksessa! Kristuksen syrjäyttäjäksi voi tulla mikä tahansa opin kappale, joka johdattaa siihen uskovan sielun panemaan turva ja luottamus jonnekin muualle kuin Kristuksen Jeesuksen pyhään vereen. Se oppi voi olla oppi sanasta ja sakramenteista, oppi siitä, ettei sielu voi joutua kadotukseen kerran uskottuaan, oppi siitä, että kaikki perhekuuntaan kuuluvat pelastuvat tai mikä tahansa oppi, joka johdattaa uskovaisen kauemmaksi Kristuksesta, pois armosta. Jos luottamus väärään oppiin ja opin kautta saatanaan on suurempi kuin luottamus Jumalaan, on sielu

kadotuksen oma ja kirouksen alla. Ei siinä auta ihmisten selittelyt eikä kauniit puheet ja suloiset sanat.

Minua ei ole kutsuttu julistamaan korvasyyhyyn valheita vaan totuutta rakkaudessa. Jos totuus vähän pistääkin, niin rakkaus kuitenkin rakentaa. Miten rakkaus voisi rakentaa, jos jokainen on eri mieltä keskenään pelastuksen perustukseen liittyvistä kysymyksistä? Rakentaako Jumala seurakuntansa valheen ja erimielisyyden varaan? Eikö niin, että niiden tulee luopua vääristä opeista, jotka sellaisia ovat uskoneet? Eihän sen tarvitse muuttaa mieltään, joka on oikeassa? Onko väärin olla oikeassa? Onko se ylpeyttä? Mitä sitten, jos jokainen luulee olevansa oikeassa? Ei se tarkoita sitä, että pitäisi hyväksyä kahdenlainen opetus yhdessä seurakunnassa. Seurakunta pysyy hajallaan niin kauan kuin vääristä opeista ei luovuta. Totuus on mahdollista löytää ja ymmärtää. Ei siihen tarvita monimutkaisia ajatusrakennelmia. Tämäkin asia on helppo ymmärtää ja uskoon tullut sen ymmärtääkin, kunnes kalvinisti sotkee hänen ajatuksensa ja johdattaa harhaan.

Jumala kutsuu ihmistä pelastukseen. Ratkaisevaa on se, miten kutsuttu vastaa kutsuun: ottaako sanan vastaan vai torjuuko sen pois luotaan? Me kehotamme: ottakaa vastaan se sana, joka voi sielunne pelastaa! Uskokaa evankeliumi! Muuttakaa mielenne! Kääntykää! Jos sen "teette", niin saatte armosta pelastuksen. Mielen alueella tapahtuva muutos ei ole "lain teko" eikä uskominen ole "teko", joten voitte ihan rauhassa pelastua ottamalla vastaan Jumalan sanan ja uskomalla sen, kun sitä teille julistetaan. Älkää uskoko siihen, että kohtalonne on Jumalan edeltä määräämä, ettekä voi sen vuoksi uskoa. Älkää uskoko, kun teille sanotaan, ettette voi ottaa vastaan, koska vain valitut voivat ottaa vastaan. Mistä te tiedätte, oletteko te valittuja vai ette?

Siitä voitte olla täysin varmoja, ettei Jumala usko omaan sanaansa ja ota sitä vastaan teidän puolestanne. Uskokaa te Jumalan Poikaan ja ottakaa vastaan Jumalan armo, ettei se käy turhaksi! Näillä ja monilla muillakin sanoilla Jumala kehottaa kauttamme: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa! Jos et näistä huomaa, miten Jumala tahtoo vaikuttaa sinun mieleesi sanan kautta, jotta uskoisit, niin sitten et sitä huomaa. Ehkäpä Jumala on sittenkin pannut sinuun uneliaisuuden hengen, antanut sinulle sokeat silmät ja kuurot korvat, niin ettet uskoisi eikä Jeesus sinua parantaisi? Usko silti, sillä ei se ole mahdotonta! Jos kääntynyt, niin Jumala sallii sinun kääntyä. Sak.1.3; Jer.15:19 Sinäkin voit valita palvella Jumalaa aivan kuten Joosuan ajan israelilaiset. Tämä on Jumalan sanaa:

Joosua:

[24:22](#) Silloin Joosua sanoi kansalle: "Te olette itse todistajina itseänne vastaan, että olette valinneet itsellenne Herran palveluksenne häntä." He vastasivat: "Olemme."

Valitse sinäkin palvella elävää Jumalaa. Antaudu palvelemaan kuuliaisuutta, vanhurskaudeksi! Room.6:16 Palvele Herraa ehyellä sydämellä! 2Aik.16:9 Jumala on pannut eteesi elämän ja kuoleman: valitse siis elämä. 5Moos.30:19-20 Valitse osaksesi Jumalan pelko, niin Herra johdattaa sinut tielle, joka on hyvä. Snl.1:29; Ps.25:12 Amen.

Kalvinistien mukaan se on niin, ettei ihminen päättä mitään. Jumala on se, joka yksin päättää, kuka ottaa sanan vastaan (ja kuka ei). Luterilaiset väittävät, että jumalaton päättää torjua sanan, mutta Jumala päättää sen, kuka ottaa sanan vastaan. He ovat kierompia kuin kalvinistit, jotka ovat rehellisiä. Calvinistit sanovat suoraan, ettei Jumala tahdo pelastaa kaikkia ihmisiä. Sitä kunnioitan, että he ovat suoria ja rehellisiä. Luterilaisia "vihaan", koska he ovat epärehellisiä ja kieroja. Jos tunnustaisivat sen, mihin oppinsa johtaa, niin asiat olisivat toisin. Heidän oppinsa johtaa kalvinismiin, mutta he yrittävät selitellä asioita hienoilla teologisilla termeillä, ettei niin olisikaan. (yksinkertainen predestinaatio, kaksinkertainen predestinaatio ja jopa puolitoistakertainen predestinaatio on termeinä esitetty ja perusteltu monin sanoin sitä, ettei ihmisen tahdolla ole merkitystä pelastuksessa) Onneksi luterilaisten joukossa on myös niitä, jotka ovat julkisesti ilmoittaneet, että ihminen voi myötävaikuttaa pelastetuksi tulemisessa. Mm. Muuramen kirkkoherra Simo Lampela on kirjoittanut tällaista

sanomalehti Keski-suomalaisessa. Hieno tunnustus!

Tarkoitus ei ole mollata vain "luterilaisia" vaan kaikkia, jotka uskovat heidän tavallaan väärin. Vääryyden osoittaminen ja sen pois repiminen ovat tehtäviä, mitkä Jumala on antanut seurakuntansa profeetoille ja opettajille. Jumala voi tehdä sen kokonaan ilman ihmisiäkin, mutta usein hän käyttää ihmisiä apuna tässä jalossa työssä. Repikää siis väärät istutukset juurineen pois ja istuttakaa tilalle vanhurskauden rauhan siemen, joka iloitsee yhdessä totuuden kanssa niin kuin Jumalan rakkaus. Silloin ei tarvitse selitellä suoraa Jumalan sanan paikkoja pois oman väärän oppinsa tueksi.

Yhtä vähän kuin kalvinisti muuttaa omia näkemyksiään, yhtä vähän minä niitä enää muutan. Olen tämän asian juurta jaksain tutkinut ja selvyyteen siitä päässyt. En lähde enää peräytymään ja antamaan periksi väärille opeille, jotka vieroittavat ihmisiä Kristuksesta ja Jumalan armosta. Sen ne tekevät parhaiten tekeytymällä juuri Jumalan armoksi. Eikö ole kiero? Ajattelepa esim. oppia, jonka mukaan pelastus saadaan vesikasteessa! Sitä sanotaan puhtaaksi armoksi, vaikka on täysin lain tekoon ja taikauskoon perustuva oppi. Sama on tämä vapaan tahdon kieltävä oppi. On nöyrän kuuloista, kun kaikki vastuu sysätään Jumalan harteille: "Jumala yksin päättää ja on päättänyt, joten minä pelastun. Minun tahtoani ei kysytä eikä tarvita!" Nöyrän kuuloista, mutta kieroä käärmeeen valhetta. Tuollainen usko riittää ihmiseltä kaiken vastuun pois Jumalan edessä. On turha yrittää perustella, että ihminen vastaa jostakin Jumalalle, kun hyljätään opetus vapaasta tahdosta.

Piste ja loppu, over and out.

Petteri Haipola, 20.04.2006